

Czwartek, 2013-07-11

Przygotowanie: Członkinie „Ordo Virginum”

ADORACJE W ROKU WIARY

KKK, część I – Wiara wyznawana ustami

„Wierzę w Ducha Świętego”

*Śpiew: Zbliżam się w pokorze i niskości swej
Wystawienie Najświętszego Sakramentu.*

P. Zmartwychwstały Panie, przychodzimy do Ciebie tego wieczoru, aby Ci dziękować za Twego Ducha, którego Ojciec nieustannie daje tym, którzy o niego proszą. Chcemy dziś wyznać wiarę w Jego obecność jako Trzeciej Osoby Trójcy Świętej; tam gdzie jest Syn, jest równocześnie Ojciec i Duch Święty. To Twój Duch, Panie, pociąga nas i prowadzi do Ojca i do Ciebie. „Nikt... nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus»” (1 Kor 12, 3). „Wyznanie, że Syn jest Panem, dokonuje się w Duchu Świętym u tych, którzy przyjmują Jego panowanie, bo Duch ze wszystkich stron wychodzi naprzeciw tych, którzy zbliżają się do Niego przez wiarę” (św. Grzegorz z Nyssy). "Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: Abba, Ojcze!" (Ga 4, 6). Ośmieleni tymi słowami, prosimy więc na początku tej adoracji naszego Ojca w niebie o Ducha Świętego.

Śpiew: Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę

L1. *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „Poznanie wiary jest możliwe tylko w Duchu Świętym. Aby pozostawać w jedności z Chrystusem, trzeba najpierw zostać poruszonym przez Ducha Świętego. To On wychodzi naprzeciw nas i wzbudza w nas wiarę. Mocą naszego chrztu, pierwszego sakramentu wiary, życie, które ma swoje źródło w Ojcu i zostaje nam ofiarowane w Synu, jest nam udzielane wewnętrznie i osobowo przez Ducha Świętego w Kościele” (KKK 683).

L2. „Duch Święty przez swoją łaskę pierwszy wzbudza naszą wiarę i udziela nowego życia, które polega na tym, abyśmy znali "jedyne prawdziwego Boga oraz Tego, którego posłał, Jezusa Chrystusa" (J 17, 3)” (KKK 684).

L3. „Wierzyć w Ducha Świętego oznacza wyznawać, że Duch Święty jest jedną z Osób Trójcy Świętej, współistotny Ojcu i Synowi i "z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę" (KKK 685).

Śpiew: Chwała Bogu Ojcu, w chwale Jego Syn

L1. *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „Duch Święty działa z Ojcem i Synem od początku aż do wypełnienia zamysłu naszego zbawienia. Dopiero jednak w "czasach ostatecznych", zapoczątkowanych odkupieńczy Wcieleniem Syna, zostaje On objawiony i udzielony, uznany i przyjęty jako Osoba” (KKK 686).

L2. „Kościół, wspólnota żyjąca w wierze Apostołów, który tę wiarę przekazuje, jest miejscem naszego poznania Ducha Świętego:

- w Pismach, które On natchnął;
- w Tradycji, której zawsze aktualnymi świadkami są Ojcowie Kościoła;
- w Nauczycielskim Urzędzie Kościoła, któremu On asystuje;
- w liturgii sakramentalnej, w której przez jej słowa i symbole Duch Święty prowadzi nas do komunii z Chrystusem;
- w modlitwie, w której wstawia się za nami;
- w charyzmatkach i urzędach, które budują Kościół;
- w znakach życia apostołowskiego i misyjnego;
- w świadectwie świętych, w którym ukazuje swoją świętość i kontynuuje dzieło zbawienia” (KKK 688).

Śpiew: Duchu Święty, przyjdź, niech wiara zagości

P. Pojęcie "Duch" jest tłumaczeniem hebrajskiego słowa Ruah, które przede wszystkim oznacza tchnienie, powietrze, wiatr. Jezus mówiąc o swym odejściu równocześnie dawał obietnice Ducha Świętego, nazywając Go Parakletem, Pocieszycielem, Duchem Prawdy.

L3. *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* "Duch Święty" jest imieniem własnym Tego, którego wielbimy i któremu oddajemy chwałę wraz z Ojcem i Synem. Kościół otrzymał Go od Pana i wyznaje Go w czasie chrztu swoich nowych dzieci” (KKK 691).

L1. „Gdy Jezus zapowiada i obiecuje Ducha Świętego, nazywa Go "Parakletem", co dosłownie oznacza: "Ten, który jest wzywany przy czymś" ad-vocatus (J 14,16.26; 15,26; 16,7). "Paraklet" tłumaczy się zazwyczaj jako "Pocieszyciel"; Jezus jest pierwszym Pocieszycielem. Sam Pan nazywa Ducha Świętego "Duchem Prawdy" (J 16,13)” (KKK 692).

L2. *Z dzieła "O Duchu Świętym" św. Bazylego Wielkiego, biskupa:* „Czyż nazwy Ducha Świętego nie napełniają duszy uniesieniem i nie kierują myśli ku górze, ku Niemu, który przewyższa wszystko? Bo jest nazwany Duchem Boga, Duchem prawdy i Duchem mocy. Duch Święty, to Jego własne i szczególne imię.

Ku Niemu zwracają się wszyscy, którzy pragną uświęcenia; Jego pożądamy wszyscy, którzy żyją cnotliwie; On swoim tchnieniem ożywia ich i wzmacnia, aby doszli do celu odpowiadającego ich naturze.

Jest On źródłem uświęcenia i światłem dla umysłu; każdej istocie rozumnej udziela niejako ze swej jasności, aby mogła dojść do prawdy.

Niedosiężny z natury, daje się pojąć dzięki swej dobroci. Napełnia wszystko swoją mocą, ale udziela się tylko tym, którzy są tego godni, a daje się im nie jednakowo, lecz dostosowuje swe działanie do wielkości ich wiary.

L3. Prosty w swej istocie, różnoraki w mocy, całą istotą pomaga każdemu, lecz całą istotą jest wszędzie obecny. Rozdaje każdemu, a sam nie doznaje uszczerbku, każdemu się udziela, a sam pozostaje nienaruszony. Podobnie i promień słońca udziela każdemu swego blasku i każdy nim się cieszy, jak gdyby do niego tylko należał, a przecież oświeca równocześnie ziemię i morze i całą przestrzeń wypełnia.

Tak też i Duch Święty jest obecny w każdym, kto jest zdolny Go przyjąć, tak jak gdyby tylko o niego samego chodziło, a pozostając niezmienny, każdemu daje łaskę jemu potrzebną. Wszystkim też, którym się udziela, daje się w pełni, na ile tylko pozwala im ich ograniczona natura. On pozostaje nieograniczony, On kieruje serca ku górze, prowadzi słabych jak za rękę, a postępujących naprzód doskonali. On oświeca tych, którzy są czyści od wszelkiej skazy, a przebywając z nimi, czyni ich ludźmi duchowymi”.

Śpiew: Duchu Święty, Stworzycielu

P. Bóg, posyłając swego Syna, posyła zawsze i swojego Ducha. Jak mówi Katechizm Kościoła Katolickiego: „Ich posłanie jest wspólne i nierozdzielne” (KKK 743).

L1. *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: „Maryja, Najświętsza Matka Boga, zawsze Dziewica, jest arcydziełem posłania Syna i Ducha Świętego w pełni czasu. Po raz pierwszy w zamyśle zbawienia, dzięki przygotowaniu przez Ducha Świętego, Ojciec znajduje Mieszkanie, w którym Jego Syn i Jego Duch mogą mieszkać wśród ludzi. (...) Za sprawą Ducha Świętego Maryja poczęła i zrodziła Syna Bożego. Jej dziewictwo staje się wyjątkową płodnością przez moc Ducha Świętego i przez wiarę” (KKK 721, 723).

L2. *Z Ewangelii wg św. Łukasza*: „Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym». (...) Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!»” (Łk 1,34-35.38).

P. „Całe posłanie Syna i Ducha Świętego w pełni czasu jest zawarte w fakcie, że Syn od chwili Wcielenia jest namaszczone Duchem Ojca: Jezus jest Chrystusem, Mesjaszem” (KKK 727). Jezus za swego życia ziemskiego nie objawia w pełni Ducha Świętego, czyni to powoli. Od momentu chrztu nad Jordanem, nauczając tłumy, w rozmowie z Nikodemem, Samarytaną, uczniami, wskazuje na Niego. Kiedy „nadeszła godzina Jego” oddaje ducha w ręce Ojca; „przez swoją Śmierć staje się zwycięzcą śmierci. Gdy więc powstaje "z martwych dzięki chwale Ojca" (Rz 6, 4), zaraz daje Ducha Świętego, "tchnąc" na uczniów. Od tej godziny posłanie Chrystusa i Ducha staje się posłaniem Kościoła: "Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam" (J 20, 21)” (KKK 730) .

L3. *Z Ewangelii wg św. Łukasza*: „Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie»” (Łk 3,21-22).

L1. „Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego. Po tych słowach wyzionął ducha” (Łk 23,44-46).

Śpiew: Duchu miłości wylewaj się na nas

L2. *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego*: „W dzień Pięćdziesiątnicy (po upływie siedmiu tygodni paschalnych) Pascha Chrystusa wypełnia się przez wylanie Ducha Świętego, który zostaje objawiony, dany i udzielony jako Osoba Boska: Chrystus, Pan, ze swojej Pełni wylewa obficie Ducha” (KKK 731) .

L3. „W tym dniu zostaje w pełni objawiona Trójca Święta. Od tego dnia zapowiedziane przez Chrystusa Królestwo zostaje otwarte dla tych, którzy w Niego wierzą; w pokorze ciała i w wierze uczestniczą oni już w komunii Trójcy Świętej. Przez swoje przyjście, które ciągle trwa, Duch Święty pozwala światu wejść w "czasy ostateczne", w czas Kościoła, Królestwo już odziedziczone, ale jeszcze nie spełnione” (KKK 732)

L1. *Z Dziejów Apostolskich*: „Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wichru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napeł-

nieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić” (Dz 2, 1-4).

Śpiew: Duchu Święty, wołam: Przyjdź!

L2. Z traktatu „Przeciw herezjom” św. Ireneusza, biskupa: „Po wniebowstąpieniu Pana, jak to podaje święty Łukasz, w dniu Pięćdziesiątnicy zstąpił na uczniów Duch Święty, który ma władzę nad wszystkimi narodami, aby wprowadzić je do życia i aby otworzyć Nowe Przymierze. Dlatego wszystkimi językami śpiewali oni wspólnie hymn ku chwale Boga, a Duch Boży łączył w jedno oddalone od siebie ludy i składał Ojcu w darze pierwociny ze wszystkich narodów.

Tego Ducha Świętego Pan obiecał nam posłać jako Pocieszyciela, aby nas przygotował dla Boga. Nasze ciała przez obmycie w wodzie chrztu otrzymały dar jedności, dzięki któremu staną się niezniszczalne, dusze zaś zjednoczył Duch Święty.

Na Panu spoczął Duch Boga, "Duch mądrości i rozumu, Duch rady i męstwa, Duch wiedzy i bojaźni Boga". Pan zaś tego Ducha dał Kościołowi, zsyłając z niebios Pocieszyciela na całą ziemię. Ta ożywcza rosa Boża jest nam konieczna, abyśmy nie zostali spaleni i nie stali się bezużyteczni, a jak mamy oskarżyciela, mieli również obrońcę. Pan powierzył Duchowi Świętemu swoją własność, to jest człowieka. A my, którzy otrzymaliśmy przez Ducha Świętego obraz i napis Ojca i Syna, mamy pomnożyć denar nam dany i pomnożony zwrócić naszemu Panu”.

Śpiew: Zjednoczeni w Duchu

P. Prośmy słowami Litanii do Ducha Świętego o to, byśmy byli otwarci na Jego działanie, na dary, którymi chce nas obdarzyć, a przez to przynosili Jego owoce: miłości, radości, pokoju, cierpliwości, uprzejmości, dobroci, wierności, łagodności, opanowania (Ga 5,22-23).

Kyrie elejson.

Chryste elejson. Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas.

Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, **zmiłuj się nad nami.**

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, jedyny Boże,

L3. Duchu Święty, pochodzący od Ojca i Syna,
Duchu Święty, któryś na początku świata unosił się nad wodami i udzieliłeś im płodności,

Duchu Święty, któryś przemawiał przez święte sługi Boże,

Duchu Święty, którego namaszczenie daje nam poznać wszystkie rzeczy,

Duchu Święty, który dajesz świadectwo o Jezusie Chrystusie,

Duchu Prawdy, który nas nauczasz wszystkiego,

Duchu Święty, któryś zstąpił na Maryję Pannę,

Duchu Pański, który napełniasz okrąg ziemi,

Duchu Święty, w nas przebywający,

Duchu mądrości i rozumu,

Duchu rady i męstwa,

Duchu umiejętności i pobożności,

Duchu bojaźni Bożej,

Duchu łaski i miłosierdzia,

Duchu miłości i pokoju,

Duchu pokory i czystości,

Duchu dobroci i cichości,
Duchu różnorodnych łask,
Duchu przenikający skrytości Boże,
Duchu Święty, modlący się za nami wzdychaniem niewymownym,
Duchu Święty, któryś zstąpił na Jezusa Chrystusa w postaci gołębiczy,
Duchu Święty, przez którego na nowo się rodzimy,
Duchu Święty, napełniający nasze serca miłością,
Duchu Święty, przysposabiający nas za dzieci Boże,
Duchu Święty, któryś zstąpił na Apostołów w postaci ognistych języków,
Duchu Święty, który według swej woli wszystkim rozdajesz dary,
Bądź nam miłościw, przepuść nam, Panie.
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas, Panie.

L1. Od wszelkiego złego, **zachowaj nas, Panie.**

Od wszelkiego grzechu,
Od pokus i zasadzek złego ducha,
Od zuchwałości i rozpaczki,
Od sprzeciwiania się uznanej prawdzie,
Od uporczywości i zatwardziałości serca,
Od wszelkiej zmazy ciała i duszy,
Od ducha nieprawości,
Od wszelkiej pychy i kłamstwa,
Od wszelkiej obłądki i nieszczerości,
Od próżności i lekkomyślności,
Od lenistwa i niedbalstwa w służbie Twojej,
Od sprzeciwiania się natchnieniom Twoim,
Od wszelkiej nieroztropności i pomyłek,
Od wszelkich złych duchów,

L2. Przez Twoje przedwieczne pochodzenie od Ojca i Syna, **wybaw nas, Panie.**

Przez poczęcie Jezusa Chrystusa, które się stało za Twoją sprawą,
Przez Twoje zstąpienie na Jezusa Chrystusa w Jordanie,
Przez Twoje zstąpienie w dzień Zielonych Świąt,
Przez Twoją miłość i miłosierdzie Twe nieskończone,
W wielki dzień sądu,

L3. My grzeszni, Ciebie prosimy, **wysłuchaj nas, Panie.**

Abyśmy, żyjąc duchem, duchem także działali,
Abyśmy, pomnąc na to, że jesteśmy Twoją świątynią, Duchu Święty, nigdy jej nie
znieważali,

Abyśmy, żyjąc duchem, nie szli za skłonnościami ciała,
Abyśmy sprawy ciała duchem umartwiali,
Abyśmy nigdy nie zasmucali Ciebie, któryś jest Świętym Duchem Bożym,
Abyśmy zachowali jedność umysłów dążąc do pokoju,
Abyśmy łatwo nie wierzyli wszystkim duchom,
Abyśmy doświadczyli duchy, czy są od Boga,
Abyś w nas odnowił ducha prawego,
Abyś nas prostą drogą prowadził ku zbawieniu wiecznemu,
Abyś nas umacniał Twym wszechwładnym Duchem,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **przepuść nas, Panie.**
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **wysłuchaj nas, Panie.**
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, **zmiłuj się nad nami.**

P. Módlmy się: Błagamy Cię, Boże wszechmogący, abyś nas nieustannie wspierał łaską Ducha Świętego, a z miłosierdzia Twego oczyszczając zmyły naszych serc, zachował nas także od wszelkiego zła. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Śpiew: Duchu żyjącego Boga

P. Duchu Święty, najśłodszy Gościu serc, ukazuj nam w Roku Wiary głębokie znaczenie wiary w obecność Pana i zaufanie Jemu. Nakłaniaj nasze serca do odnajdywania Go w Słowie Bożym, w sakramentach świętych, w nas samych, naszych braciach i siostrach. Wzbudź ją w nas, abyśmy zawsze mogli się radować obecnością Trzech Osób – Ojca, Syna i Ducha Świętego. Kończąc adorację módlmy się wraz z bł. Janem Pawłem II (*Modlitwa Ojca Świętego JP II na drugi rok przygotowania do Wielkiego Jubileuszu Roku 2000*).

L1. „(...) Duchu Prawdy, który przenikasz głębokości Boże, żywa pamięci i prorocstwo Kościoła, prowadź ludzkość do uznania w Jezusie z Nazaretu Pana chwały, Zbawiciela świata, najwyższe spełnienie dziejów.

Przyjdź, Duchu Miłości i Pokoju!

Duchu Stworzycielu, tajemniczy twórco Królestwa Bożego, mocą Twoich świętych darów wspomagaj Kościół, aby odważnie (...) niósł przyszłym pokoleniom światło zbawczego Słowa.

Duchu Świętości, Boskie tchnienie, które porusza wszechświat, przyjdź i odnow oblicze ziemi. Wzbudź w sercach chrześcijan pragnienie pełnej jedności, aby byli dla świata skutecznym znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego.

Przyjdź, Duchu Miłości i Pokoju!

Duchu Komunii, duszo i podpora Kościoła, spraw, aby bogactwo charyzmatów i posług umacniało jedność Ciała Chrystusowego; spraw, aby wierni świeccy, osoby konsekrowane i wyświęceni szafarze sakramentów wspólnie dążyli do budowania Królestwa Bożego.

Duchu Pocieszycielu, niewyczerpane źródło radości i pokoju, pobudzaj do solidarności wobec potrzebujących, dodaj chorym otuchy, wystawionych na próbę obdarz ufnością i nadzieją, ożyw we wszystkich chęć czynnego zaangażowania w budowanie lepszej przyszłości.

Przyjdź, Duchu Miłości i Pokoju!

Duchu Mądrości, który nawiedzasz umysły i serca, spraw, aby postęp wiedzy i techniki służył życiu, sprawiedliwości i pokojowi. Wspieraj dialog z wyznawcami innych religii, pomóż różnym kulturom otworzyć się na wartości Ewangelii.

Duchu Życia, za Twoją sprawą Słowo stało się Ciałem w łonie Dziewicy, Niewiasty, która milczy i słucha. Ucz nas wrażliwości na natchnienia Twojej miłości i gotowości do odczytywania zawsze znaków czasu, które stawiasz na drogach historii.

Przyjdź, Duchu Miłości i Pokoju!

P. Tobie, Duchu Miłości, wraz z Ojcem Wszechmogącym i Synem Jednorodnym, wszelka cześć i chwała po wszystkie wieki wieków. Amen”

Adoracja w ciszy